

مقایسه توانایی خودمهارگری و خودنظم بخشی عاطفی دانش آموزان با رفتارهای پرخاشگرانه و عادی مقطع متوسطه شهر رشت

معصومه مهربانی جورشری *، 121،

1397-11-11

یکی از دلایل مهم شکل گیری رفتارهای نامناسب و پرخاشگرانه در دانش آموزان می توان به مشکلات آشکار در ظرفیت خودمهارگری و خودنظم بخشی عاطفی آن ها اشاره کرد. هدف پژوهش حاضر مقایسه توانایی خودمهارگری و خودنظم-بخشی-عاطفی دانش-آموزان با رفتارهای پرخاشگرانه و عادی مقطع متوسطه شهر رشت بود. روش پژوهش حاضر علی-مقایسه-ای (پس رویدادی) بود. جامعه پژوهش حاضر شامل تمامی دانش آموزان دختر مقطع دوم متوسطه شهر رشت در نیمسال اول سال تحصیلی 1397-98 به تعداد تقریبی 2300 نفر بود. از این بین 180 نفر (90 نفر دانش آموزان با رفتارهای پرخاشگرانه و 90 نفر دانش آموزان عادی) با استفاده از روش نمونه-گیری خوشه ای تصادفی و با توجه به شرایط ورود و خروج پژوهش انتخاب و پرسشنامه های پرسشنامه پرخاشگری اهواز (زاهدی و نجاریان، 1376)، خودمهارگری تانجینی و رای (2004) و خودنظم بخشی عاطفی مارس (صالحی مورکانی، 1385) را تکمیل کردند. داده-های به دست آمده با استفاده از آزمون t گروه های مستقل و تحلیل واریانس چند متغیری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته-های پژوهش نشان داد بین دانش آموزان با رفتارهای پرخاشگرانه و عادی از لحاظ خودمهارگری، خودنظم بخشی عاطفی و مولفه های رفتاری، تمرکز بر موقعیت، تمرکز بر تغییر عاطفه و کاهش عاطفه منفی تفاوت معناداری وجود دارد (01/0P)

کلمات کلیدی : خودمهارگری، خودنظم-بخشی-عاطفی، پرخاشگری، دانش آموزان

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)